

En kyrka för Zulma

Kanske fanns det mer som Gud ville att Zulma skulle få veta.

Lucy Stevenson

Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

"Sök, och ni ska finna"
(3 Nephi 14:7).

Zulma satt på en av bänkarna i kyrkan och slätade ut kjolen i sin skoluniform. Färgat ljus lyste in genom fönstren med glasmålningar och det stod ett kors längst fram i kyrkan. Zulma gick i en kyrkskola, så hon var med på gudstjänster två gånger om dagen med de andra eleverna. Zulma tyckte om sin kyrka.

Hon älskade Jesus och älskade att lära sig om honom.

Hon satt tyst när prästen började prata. Men i dag var det något som kändes annorlunda. Plötsligt kom en ny tanke till hennes sinne och hjärta: *Det finns mer sanning där ute.*

Zulma rynkade på ögonbrynen. Mer sanning? Vad betydde det?

Tanken kom igen. Det finns mer sanning.

Zulma blundade och fokuserade på det hon kände. Hon hade lärt sig mycket som var bra i kyrkan. Men nu undrade hon om något fattades. Kanske fanns det mer som Gud ville att hon skulle veta. Men hur kunde hon hitta det?

Lite senare pratade hon med sin storebror Alberto om sina tankar.

"Tror du att det finns mer sanning där ute?" frågade Alberto.

Zulma nickade. "Jag vill lära mig om andra kyrkor", sa hon.

"Okej", svarade Alberto. "Jag följer med dig!"

I flera år besökte Zulma och Alberto olika kyrkor. En gång efter en gudstjänst sa Alberto: "Den kyrkan lär ut mycket som är bra."

Zulma höll med, men de kände ändå att det var något som fattades, så de fortsatte leta.

En dag sprang Alberto uppför trappstegen till deras hus. "Jag har hittat kyrkan

Här är Zulma som liten flicka. Till höger är ett foto av henne i dag med sin man, äldste Walter F. González i de sjuttios kворum.

som vi har letat efter!" sa han. Han gav Zulma en stor kram.

Zulmas ögon spärrades upp. "Var? Hur?"

"Min vän träffade ett par missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga", sa Alberto. "Jag lyssnade på dem och jag tror på det de undervisade om!"

Zulma och Alberto var så glada att de dansade runt i hela huset. Men sedan fick Zulma dåliga nyheter. Mamma ville inte att hon skulle träffa missionärerna. "Du är bara 12 år", sa mamma. "Du är för ung."

Eftersom Alberto var äldre fick han fortsätta träffa missionärerna. Några veckor senare döptes han.

Zulma frågade mamma om och om igen om hon kunde få undervisning av missionärerna. Till slut sa mamma ja.

När missionärerna undervisade Zulma hade hon en varm känsla inom sig. En av missionärerna hade svårt att prata spanska, men det gjorde inget. Det som betydde något var att det kändes så bra. När hon fick höra om Joseph Smith och Mormons bok visste hon att hon hade hittat det som hon letade efter!

Zulma ville döpas. Men vad skulle mamma säga? Zulma blev så glad när mamma sa ja! Dagen när Zulma skulle döpas klädde hon sig helt i vitt. Hon visste att Gud älskade henne. Hon visste att han kände henne. Och hon visste att han hade hjälpt henne hitta hans återställda kyrka! ●

